

Forrygende, fantastisk, fællesskab & familieferie.

Vores første internationale jollestævne

En beretning af Jane Jul Christiansen, mor til en zoom8-sejler.

I juli 2018 kombinerede vi families sommerferie med vores 15 årige datters deltagelse i Zoom8 VM i Finland. For Liva og os var det første internationale jollestævne. Liva har kun sejlet jolle i to år, så hun har brug for at få noget kapsejladserfaring.



Fællesskab på vand og på land

De første dage bliver brugt til at lære vindforholdene på søen at kende. Det er en udfordring for det er varmt, vinden er sparsom og meget springende. Der bliver talt meget om at læse vinden. Sejlerne polerer også deres både og tjekker, at udstyret er i orden. I "fritiden" bader sejlerne i søen, spiller fodbold og Monopoly med østrigerne, der bor lige ved siden af. Bo sørger for at vi får lidt kultur i programmet og inviterer på sightseeing i Lohja, der er en mineby, så

statuen af minearbejderen beses. Bo inddrager sejlerne i mad indkøb i den lokale dagligvarebutik Prisma. De går gerne med, for Prisma har en store afdeling med bland selv slik, der er billigere end i Danmark, så der gøres mange store køb.

Kort og godt

7 sejlere i alderen 13-15 deltog i sommerens Zoom8 VM på Lohja søen i Finland. De har meget forskellig sejlerfaring, og har sejlet jolle i mellem 2 og 7 år og sejlet Zoom8 i mellem 1½ måned og 4 år. De fleste har tidligere deltaget i internationale stævner.

Alle sejlere synes det er sjovt og hyggeligt at være afsted. Det er fedt at sejle. På vandet får de mulighed for at træne og forbedre sig. DZAs landstrænder Bo Jarvig ved meget om sejlad og er god til at forklare. Så selvom vindforholdene er svære med manglende vind og meget skiftende vindretning og flere måske ikke helt lever op til egne forventninger, så lærer de noget. De bakker hinanden op, både når det går godt og skidt.

På land hygger de sig og har det sjovt i fællesskabet. De er en lille gruppe, der i starten ikke kender hinanden særlig godt, men de er sammen hele tiden og får opbygget et fællesskab. De handler, laver mad sammen, spiser slik, bader, spiller fodbold og spiller kort, mange kortspil ... alle er med, når de har lyst. De synes, det er spændende at møde unge fra andre lande.

Specielt for dette VM tilbød DZA alias Bo Jarvig at tage sejlere med, hvis forældre ikke havde mulighed for at bruge sommerferien på det. De bor i telt på havnen med Bo og hans datter Alberthe, der er med som assistent. Sejlerne påstår, at de ikke savner deres forældre, og nyder, at de selv kan bestemme.



Danskerne er de første på regatta pladsen, det er selvfølgelig markeret med et kæmpe Dannebrog over Bos telt. I løbet af de første dage dukker flere deltagere op sammen med repræsentanterne for den internationale Zoom8 association og de finske værter. Langsomt vokser stævnet frem med raceoffice, flere toiletter og baderum, arealer til joller bliver kridtet op. Deltagerlandenes flag bliver hejst. Vi er dog lidt forargede, da det danske flag mangler. Det bliver der heldigvis rettet op på inden selve regattaen begynder. Jollerne sættes i vandet direkte fra søens sandstrand. De mange lokale badende børn leger på jolle vogne og i jollerne, så

sejlerne må de første dage holde godt øje med deres joller. Efter et par dage bliver der afspærret et areal til slæbested, så jollevoeren kan stå urørte.

Måling med tålmodighed og godt humør

Dagen for registrering af jollerne oprinder, det skal sikres at der konkurreres på lige vilkår. Sejlerne har været i race office for at hente registrerings papirer og de er nu udfyldt. Vi står i kø i den bagende sol. Det blæser faktisk lidt for en gang skyld og nogle lande er på vej på vandet. Det tager lang tid, hver båd opmåles, tjekkes og registreres særskilt efter en regelret procedure, det er noget andet end de danske ranglistestævner. En af de danske sejlere har fået et nyt sejl fra UK Sails, den nye danske sejllieferandør. Der diskuteres meget om, det er udformet på den bedste måde og om sejlnumrene står optimalt. Sejlet bliver heldigvis langt om længe godkendt. Men der opsamles feedback til producenten. Den danske delegation er blevet splittet i to, måske vi som nybegyndere var lidt for langsomme med at stille os i kø. Gruppen af finere mellem den forreste danske delegation og os i den bagerste vokser, for der er hele tiden en finner mere, der skal registreres. Finnernes argument er at hvert land skal registreres som én gruppe. Vi er jo pæne venlige mennesker, så vi tillader det. Men vi forstår ikke, hvorfor samme argument ikke kan bruges til at få os frem i køen sammen med den forreste danske delegation. Da det næsten er vores tur, begynder de at tale om, at opmålerne skal have pause og det er jo også varmt for dem. Så sætter vi ind med charmen og får smilet så meget, at de registrerer vores både inden pausen. Lesson Learned: Stick together or Smile!

Selvom det er en konkurrence, møder vi som nye sejlere store hjælpsomhed både fra den danske delegation og fra de øvrige delegationer. Den østrigske træner er behjælpelig med sejldug, så vi kan klippe sejlnumre ud til Livas nye sejl. En af de svenske trænere hjælper os med at få limet sejlnumrene på sejlet. Da sejlet lige inden practice race falder ned, fordi det ikke er blevet syet i toppen og Bo er sejlet efter nål og tråd, er det en anden svensk træner, der hjælper Liva med at få sat sejlet på plads.

Åbningsceremoni med paradesejls og koncert.



Om aftenen på den første kapsejls dag er der åbningsceremoni for Zoom8 VM. På stranden afholder byen Lohja byfest med koncert, hvor hovednavnet er en kendt finsk rapper. Internt i den danske lejr er der megen snak og grin om, hvad kunstnerens navn egentlig er. Lige inden velkomsttalerne afholdes af borgmesteren og Zoom8 organisationen, er der paradesejls. I det bløde lys fra aftensolen sejler alle sejlerne i en lang række af RIBs til stranden, hvor koncerten afholdes. Hvert land har flag med. De danske sejlere har udstyret den danske RIB med en Zoom8 mast med det store flag. Så selvom den danske delegation er lille i forhold til finere, estere og russere, kan det helt sikkert ses, at vi er repræsenteret. Det ser

smukt ud. Det vækker jubel i den danske RIB, at sejlerne kan få Bo til at give motoren fuld skrue og lave store hækbølger på vej tilbage til lejren.

Da køen er lang til isboden på koncertens markedsplads, går sejlerne med Bo i Prisma og køber 7 liter is. Bo er lidt skuffet over, at de kun spiser de 5.

Nogle sejlere kommer glade i land fra dagens kapsejls, de er tilfredse med deres egen resultater og præstationer. Andre ser knap så tilfredse ud og da jeg forsigtigt spørger, om det er gået godt, svarer de i kor "Nej, det er det ikke...". Det er tilsyneladende godt at få sagt det højt. Næste morgen tager de to målrettede afsted, det lyser ud af dem, at de vil ud og gøre det bedre.

Arrangøren har som socialt arrangement inviteret sejlerne i den lokale kalkmine. Iklædt hjelm og lidt varmere tøj tager de 100 m ned i jorden med Finlands hurtigste elevator for at høre om, hvordan der udvindes kalk/calcium. Det viser sig, at der under jorden er 65 km (kilometer) lange gange, hvor der hver dag kører store maskiner rundt. Hver

tredje dag sprænges der. Når man er på Lohja søen eller i de omkringliggende smukke skove, mærker man intet til, at der nedenunder en er en kæmpe industriel produktion af calcium til fx tandpasta.

Flere gange er vi ude at spise sammen. En af gangene er det sammen med østrigerne i en hyggelig villa ved søen. Bo sejler selvfølgelig de unge fra havnen til villaen i RIB'en. Maden er lækker, men nok ikke helt i de mængder teenagere har brug for. Sejlerne har deres røde sponsor T-shirts fra Aarhus Seashop på og der bliver lavet en lille fotosession. Vi kan se at de unge sejlere fra de to nationer har lært hinanden bedre at kende, de hygger sig sammen, får udvidet deres horisont og sprogkundskaber. Det samme gør vi voksne.

Ikke et (estisk) øje tørt, da verdensmestrene kåres

På regattaens sidste dag ankommer vi om morgenen til lejren fra vores finske hytte. Vores datter glæder sig, for hun har hver dag forbedret sine resultater og er spændt på, hvad denne dag vil bringe. Men de erfarne sejlere i den danske lejr, der også gerne vil lidt længere frem på resultatlisten, er ikke så optimistiske. De har hørt, at vejrudsigt ikke er lovende. Sejladsen udsættes. Alle går rundt og venter. Tre russiske piger, dem der først på regattaen kiggede generet ned i jorden, hver gang vi mødte dem, har taget mod til sig og kommer og beder de danske sejlere om de vil sætte en autograf på deres flag, en autograf er et sejlnummer. Vi venter igen. Dem vi har lært at kende i den sidste halvanden uge kigger forbi den danske lejr. Der småsnakkes. Pludselig lyder truttet, der afblæser dagens sejlads pga. manglende vind. Det er så også det signal, der fortæller at verdensmestrene er fundet. Danskerne er lidt skuffede, de ville gerne ud og vise et bedre resultat. For andre nationer betyder det, at den nuværende placering holder, de er glade. Jeg ser den svensker, der ligger nr. 3 jublende løbe sin far i møde. De er vist glade for, at der ikke er flere sejlads. I den store estiske lejr bliver pigene, der nu skal kåres som verdensmester, hædret med det estiske flag som kappe og de laver råbekor og bliver præcis ligeså kåde og overstadige, som vi ville have været, hvis det var en af de danske sejlere, der havde vundet.

Så venter vi igen, nu på præmieoverrækkelsen. De lidt skuffede danske sejlere får straks stemningen vendt til forventning og begejstring, da der skal sættes hold til holdsejlads dagen efter. Novicer, som vi er, har vi planlagt at begynde hjemrejsen næste dag, så vores datter skal ikke deltage i holdsejladsen. Det fortryder hun vist senere.

Ved præmieoverrækkelsen kaldes første de 10 bedste piger op en ad gangen og får overrakt deres medalje. Til sidst da den estiske verdensmester står øverst på skamlen og nationalmelodien afspilles, er der ikke et øje tørt, slet ikke hos esterne. Ceremonien gentager sig for drengene. Her er Danmark også repræsenteret ved Simon, der opnåede en 7. plads. Inden den finske verdensmester kåres, demonstrerer den svenske bronzevinder godt sømandsskab og giver pænt hånd til de 7 konkurrenter, der allerede har fået deres medalje.

Så har sejlerne fri resten af dagen. Det regner og de glade unge mennesker tager ud at bade i søen. Om aftenen tager vi ud at spise. Svenskerne har snuppet den italienske restaurant med udendørs servering. Så vi ender på en fastfood restaurant. Vi voksne sidder på parkeringspladsen, stemningen er god. Vi spiser lækkert hjemmebagt pita og naan brød, det er det bedste brød, vi har fået i Finland.



Næste morgen forlader vi vores hytte og kører til Turku, hvor vi skal med færgen til Stockholm om aftenen. Da vi ankom til Finland, så vi Turkus seværdigheder: slottet, ridderturneringen og domkirken. Denne dag finder vi en nærliggende ø og tilbringer dagen i den smukke finske skærgård. Vi bader og hygger os som familie. Sidst på dagen modtager vi en af Bo og Alberthes mange opdateringer på VM-tråden på Messenger og kan glæde os over at Danmark blev nr. 3 ved holdsejladsen – flot.

Det var en god ferie, vi hyggede os som familie, fik set en del af Norden, som vi aldrig har besøgt. Vores datter fik noget mere kapsejladserfaring, og familien blev også lidt klogere på sejlads. Vi oplevede et hyggeligt inkluderende fællesskab både blandt danskere og andre nationer. Vi tager hatten af for det store engagement og indsats trænerne og Zoom8 organisation (DZA) lægger for dagen. Disse ildsjæle fortjener en stor applaus for at gøre det muligt for vores børn at sejle.

Skal vi afsted igen? Det er ikke usandsynligt, at vi skal til EM i påsken og kombinerer sommerferien 2019 med VM ved Gardasøen - og så er der vel også et NM.